

morem skriti. Sedaj sem mirno tičal pri kamnu kakor pol ure. Potem sem zopet malo pogledal, zakaj da nikdo ne pride bolj naprej. Kar naenkrat se mi je pa zasvetilo pred očmi, da nisem nič videl. Groza me je obšla. Mirno sem čakal naprej in sem zopet pogledal, kakšen hudir da je. Videl sem polentarsko patroljo kakih 5 mož. Oho, sedaj pa smo skupaj. Jaz sem imel tudi patroljo 6 mož. Rekel sem: „Fantje! Pogledajte! Polentar že zopet kroži tu okoli nas. Pripravite se! Natakните bajonete in mirno nabašite puške. Sedaj pa le tiho. Imejte vse pripravljeno. Naj pride Lah malo bliže nas.“ Res se priplazijo Lahi že jako blizu. Mi smo jih imeli že vse na muhi. Nato pa sem zapovedal: „Salva!“ Dvakrat je po zraku zaropotalo. Lahi so jo prav dobro dobili. Kar zvrnili so se po kamenju. Nobenega nismo videli več v stafi. Poslal sem enega moža, da gre pogledat, kako smo kaj naredili. In res, pride nazaj in poroča: „Fantje, dobro smo merili! Vsi so mrtvi. Dobili so strele v glave.“ Tako sem opravil svojo prvo službo na Tirolskem. Kmalu nato sem pa dobil jaz mal pozdrav od polentarja. Dne 6. junija, ob 3. uri zjutraj me je zadela laška krogla v desno roko in v desno nogo. Sedaj je že veliko boljše. Odpeljali so me v bolnišnico v zlato Prago, kjer se nahajam sedaj že prav čvrst. — Mnogo pozdravov vsem cenjenim čitateljem „Slovenskega Gospodarja“ od poddesetnika Antona Dolamič, ki služi pri 87. pešpolku.

Bojni tovariši na fronti.

Slovenski črnovojniki nam pišejo:

Nahajamo se že od začetka vojne zoper škodoželjne Laha v bojni črti. Kljub temu še smo, hvala Bogu, zdravi. Polentar nam ne more kakor bodi do živnega, ker imamo umetno izdelane votline. Izklesali smo jih že v vojni. Tukaj si v jamah nabiramo vodo, da si moremo kuhati našo črno kavo. Če se vrnemo v svojo domovino, bo lahko ponosna žena ali nevesta na svojega moža, ker danes je v strelskih jarkih vsak vojak za-se kuhar. Po dnevu spim, po noč' bedim. Kadar nas začne mučiti spanec, si uravnomo kamenje, vojno opravo pod glavo, plašč je blazina-bernica, šotor odeja in puška naša žena. In tako spimo in si mislimo, da smo doma v svoji ljubi domovini na pernicah.

Bralce in bralke našega „Slovenskega Gospodarja“ pozdravljamo štajerski Slovenci: Kolar Ivan, Koležnik Miha, doma od Sv. Janeza pri Marenbergu, Javornik Franc iz Razborca-Mislinja, Kuhelnik Julij iz Usenice, Hojnig Jožef iz Koroškega, Janez Stražin od Sv. Duha-Loče pri Konjicah, Črešnik F. iz Arveža, Rubin Mikhael iz Ljutomera.

Na drugih frontah.

Na francoskem bojišču se še vedno nadaljuje angleško-francoska ofenziva. Zlasti boji ob obeh straneh reke Somme so zelo hudi in krvavi. Angležem se je posrečilo doseči na tem ozemlju nekaj uspehov. Angleško uradno poročilo pravi, da se je Angležem posrečilo predreti prvo nemško bojno črto in vdreti do druge nemške bojne črte, kar pa iz nemških uradnih poročil ni razvidno. Angleži so ba je izgubili v tej ofenzivi 240.000 mož. Borba za Verdun se nadaljuje. Nemcem se je posrečilo doseči nekaj uspehov pri verdunskih utrdbah Thiaumont in Souville, kjer so oddaljeni od glavnih verdunskih utrdb samo še 500—800 m.

Na turških bojiščih ni prišlo nikjer do pomembnejših dogodkov. Turška uradna poročila poročajo, da se Rusi polagoma, toda trajno umikajo iz Perzije in tudi iz Kavkaza, ker so morali odposlati velik del svojih kavkaskih čet na evropsko bojišče. Ista poročila tudi pravijo, da so Rusi popolnoma ustavili napadanje. Angleška armada v Mezopotamiji se baje nahaja v neugodnem položaju, ker pritiskajo na njo od treh strani turške armade.

Na albanskem bojišču se ob reki Bojuzi od časa do časa vršijo artilerijski in infanterijski boji. Naši so severno od Valone razpršili dve laški polizevalni četi.

Pred Solunom se vršijo spopadi med prednjimi četami. Dne 14. julija je sovražnik napadel prednje bolgarske postojanke pri Gavgjellju in Dojranu. Bil je odbit. Poveljnik četverospozumovih čet, general Sarraal, se že od spomladi pripravlja tu na ofenzivo, a si ne upa udariti. Sovražni letalci zažigajo z bombami požeto žito na macedonskem rodovitnem polju.

Homatije na Grškem.

Na Grškem ni miru. Četverospozum pritiska z vso silo na vlado, da bi pri volitvah ne nasprotovala nasilni agitaciji Venizeloseve stranke. S silnim pritiskom je četverospozum dosegel, da je grška vlada nastavila po celi Grčiji višje policijske uradnike, ki so pristaši četverospozuma. Dne 13. julija je v gozdu Tatry blizu Aten izbruhnil požar, ki je vpepelil tudi kraljev grad. Kralj je s svojo družino komaj utekel strašni smrti. Pri požaru je iz-

gubilo življenje blizu 40 ljudi; ranjenih pa je 200 oseb. Sumi se, da so Venizelosevi in četverospozumovi pristaši zaneli požar.

Italija in Nemčija.

Italijanske stranke, ki hočejo vojsko tudi še z Nemčijo, zadnji čas zopet močno pritiskajo na ministrstvo, da napove vojsko Nemčiji. Iz visokopolitičnih ozirov, ki jih zasleduje Italija, pa ni zelo verjetno, da bi se to zgodilo.

Pod vodo v Ameriko.

Severnoameriška vlada je priznala, da je podmorski čoln „Deutschland“ res trgovska ladja in se izrekla, da je pripravljena, z Nemčijo trgovati potom podmorskih čolnov. Angleški listi grozijo, da bodo ladjo „Deutschland“ na povratku v Nemčijo vjeli. Tudi drugi nemški podmorski trgovski čoln „Bremen“ je že na potu v Ameriko.

Na Irskem.

Na Irskem se razburjenje ni poleglo, nasprotno, odkar se je vlada izjavila, da hoče z Irce bolj strogo postopati in da se njim ne misli dati njih pravic, vladajo na Irskem zopet napete razmere in nemiri niso izključeni.

Nova madžarska stranka.

Poslanec grof Karolj, ki je bil dosedaj v Košutovi stranki, je ustanovil novo neodvisno in po letu 1848 imenovano stranko. Košutovo stranko boče vodil grof Aponji. Nova stranka bo hodila v zunanji politiki druga pota kakor Aponjeva, ki je, kakor je sam izjavil, na Ogrskem največji prijatelj Nemčije, v notranji politiki pa bo zahtevala, da bi se Ogrska od Avstrije popolnoma ločila in bi imela z njo le vladarjevo osebo skupno. Zahtevala bo torej samostojno madžarsko armado, ki se naj organizira na podlagi sedanje honvedske in črnovojniške madžarske organizacije. Kakor se vidi, se je grof Karolj v sedanji vojski le malo naučil.

Peto nemško vojno posojilo.

Na Nemškem se bo meseca septembra razpisalo novo, že peto vojno posojilo. Po dosedanji izkušnji bo potem kmalu tudi Avstrija prišla z novim vojnim posojilom.

Važno za naročnike! Cenjene naročnike, ki jim je naročnina že potekla, vljudo prosimo, da si list takoj zopet plačajo **zanaprej**, ker drugače se jim bo list brezpogojno ustavil. Pri sedanjih grozni draginji pošiljamo list le tistim, ki si ga plačajo naprej. Naročnina se naj pošlje na naslov: **Upravništvo Slov. Gospodarja v Mariboru**. List stane za celo leto 4 K. za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Pri pošiljanju naročnine naj vsak na položnico ali nakaznico zapiše, je-li **nov** ali **star** naročnik, in zraven pristavi tisto številko, ki jo najde na ovitku. Položnice in nakaznice je treba natanko in čitljivo izpolniti. Kdor pošlje denar po nakaznici, naj piše samo na ozki odrezek do črte, nikakor pa čez črto. Kar je pisanega čez črto, se na pošti odreže, in mi ne moremo poslati lista, če ne vemo za ime. Mi imamo celo vrsto položnic in nakaznic, pa ne vemo, kdo je poslal denar! **Kdor položnico ali nakaznico slabo izpolni, je sam kriv, ako lista ne dobi.** Če nastane pri pošiljanju lista kaka pomota, naj se nam takoj naznani, da se pomota odpravi. Reklamacije so poštne proste.

Žrtve za domovino.

Vojni kurat č. g. B. Kobal od 47. pešpolka je sporočil Juriju Grah, posesniku na Hlapju pri Sv. Jakobu v Slov. gor., da je njegov sin Jož. Grah dne 30. maja padel v Italiji v dolini Valdassatal in je bil naslednji dan pri Cavrani v Italiji pokopan. — Dne 20. junija je padel na italijanskem bojišču, začet od treh krogel, vrl mladenič Franc Šiker iz Selnice ob Muri. — Na tirolski fronti je padel 20letni Janez Schneider, gojenec višjega učilišča za sadjarstvo in vinarstvo v Klosterneuburgu. Padli je doma iz Cezanjevec pri Ljutomeru. — Majhna vas Vogričevci pri Ljutomeru je dala na žrtve nik domovine že deset mož in mladeničev in že zopet nam je prinesla tužna vest junaško smrt 19letnega

mladeniča Matevža Lačen, ki je padel dne 25. jun., zadet od krogle verolomea v trebuh. Matevž Lačen je bil priden, pošten in priljuden mladenič. Ko je bil o Božiču na dopustu, je rekel: „Srečno ti moj mili dom, katerega več gledal ne bom!“ — Č. g. Krajnc, vojni kurat, poroča dne 18. junija, da je Franc Leskovar, od 12. stotnije 87. pešpolka, rojen leta 1897 v Zlogonigori, pristojen v občino Okoško, župnika Č. d. r. a. m. padel dne 17. junija na gori Boskon na Laškem. Njegovo truplo je blagoslovljeno in pokopano na vojaškem pokopališču, četrt ure južno od Kanove. Njegov brat Anton, malo starejši, je ravno pri isti stotnji. Padli je bil sin Antona in Jožefe Leskovar, p. d. Glabuš, sedaj občinski predstojnik v Okoškem. Bil je ud Marijine družbe. — Ivan Ivanšič iz Kamanašča pri Ljutomeru je dne 13. junija na južnem bojišču storil častno smrt. Bil je član ljutomerskega Orla. — Od Sv. Duha v Ločah se nam poroča, da je na laškem bojišču padel vnet naš pristaš Josip Bauman. — Na italijanskem bojišču je dne 8. junija padel 24letni mladenič Janez Pflner, doma iz Sele pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Laška krogla ga je zadela v glavo, tako, da je bil pri priči mrtev. — Junaške smrti je padel na južnem bojišču Martin Ritonija, doma od Sv. Tomaža pri Ormožu. Zadel ga je laški šrapnel. — Meseca maja se iz župnije Pilštanj padli Franc Križnik, A. Založnik, A. Zimšek in Rok Lah. — Na južnem bojišču na gori Boskon je dne 12. junija padel za domovine Štefan Senčar, posestnik v Mali Reki, župnika St. Pavel pri Preboldu. Bil je zadet v prsa. Pokopan je na vojaškem pokopališču četrt ure južno od trga Kanova. Bil je blag in značajan mož. — Naj v miru počivajo vsi vrli slovenski junaki!

Roparski napad pri Sv. Florijanu pod Bočem.

Ce ljudje zverj postanejo.

Od Sv. Florijana pri Rogatcu se nam poroča: V nedeljo, dne 2. julija, ponoči je vdrla roparska tolpa skozi okno v trgovino trgovca in gostilničarja Anton Štefanciosa. Ker je železno omrežje premočno vzdruženo, ga niso mogli iztrgati iz drogovi, ampak samo en klin so odlomili; eden ropar je zlezal notri, zlomil ključavnico na vratih, ki peljejo iz trgovine v gostilniško sobo, obrnil ključ v vežnih vratih in s tem so imeli prsto pot. Med tem, ko so štirji v trgovini vse preiskali in odnesli vse svilene robe, boljše žensko blago, kavo, vse ključe od omar in od vrat, ves drobiž itd. v skupni vrednosti do 3000 K, so prišli trije v otroško spalnico in vprašali, kje je denar. Ko jim otroci iz strahu niso dali nobenega odgovora, so šli naprej. Gospodar in njegova žena sta slučajno nekoliko boljše spalaj in vsega tega nista slišala. Ko se odpro vrata, zakriči žena: „Kaj je?! Ata!“ V tem trenutku je že eden vdaril po možu, in eden po ženi, Zlobneži so bili oboroženi z debelimi cepci, noži, samokresi in sekiro. Gospodar takoj skoči po samokres in misli streljati, a mu še pravočasno pride na misel, da ne sme, ker so v sosednji sofi otroci in dekleta v smrtni nevarnosti, in drugič si misli, če se prične drug na drugega streljati, je to najbolj nevaren trenutek. Zanesel se je na svojo moč in se zakadil kot lev na nasprotnike in jih pričel s samokresom udrihati. Izbil jim je vse samokrese in nože iz rok. Sedaj so ga hoteli zadaviti in na tla pobiti. Eden ga je vedno suval s sekiro, a zamahniti le ni mogel, ker so se preveč skupaj držali. Gospodar je vlovil debelejši konec in s tako silo potegnil, da so toporišče zlomili. Sedaj so bili razoroženi in so jo kar odkurili iz nadstropja. Gospodar pa hitro po rezervni samokres in je še kakih 30 strelcev oddal pred hišna vrata, da ostali roparji niso mogli na pomoč. Ko je bil eden težko zadet, so se razgubili. Bil se je hud boj. Gospodar je dobil 15 vbodov z nožem in težko rano s sekuro na levo ramo. Ker je izgubil preveč krvi in vsled prevelikega napora se je onesvestil, dokler ni prišel zdravnik in komisija. Tudi žena je dobila dve rani, eno po glavi in eno po roki.

Hudo je pač. Pri hiši je osem sinov, starejši 4 so v vojaški službi, mlajši pa še doma in šoloobvezni. Veliko dela, delavcev pa nič! O roparjih se do sedaj ni nobenega sledu. Takoj dan pozneje po napadlu so imeli na mestu policijskega psa iz Maribora. Sledil je četrt ure daleč, naprej pa ni našel. Orožništvo prav pridno zasleduje in upajmo, da boče tudi vojaška oblast dala na razpolago nekaj moči, da se napravi temu konec; kajti vsako noč kje vložijo ter živino, živež in vino pokrađejo.

Tedenske novice.

† Djakovski škof dr. Krapac umrl. V Zagrebu je dne 16. julija za pljučnico umrl djakovski škof dr. Krapac, naslednik vladike dr. Strossmayerja. Dr. Krapac je bil star 73 let. Rajni škof je večkrat prihajal se zdraviti v Rogaško Slatino.

Duhovniška vest. Č. g. Josip Ozmeč, župnik in deželni poslanec v Ljutomeru, je imenovan za knezoškofijskega duhovnega svetovalca.